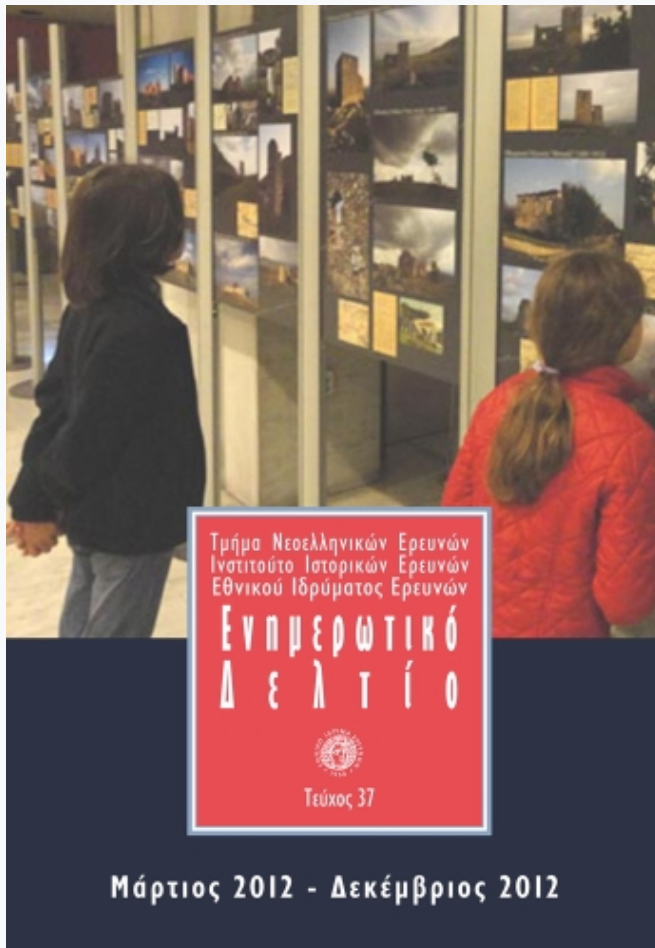

Ενημερωτικό Δελτίο

Τόμ. 37 (2012)

Πληροφορίες

doi: [10.12681/news.24](https://doi.org/10.12681/news.24)

Βιβλιογραφική αναφορά:

Πληροφορίες. (2013). *Ενημερωτικό Δελτίο*, 37, 91–92. <https://doi.org/10.12681/news.24>

Olga Cicanci

(Cahul Βεσσαραβίας, 20 Απριλίου 1940 –
Βουκουρέστι, 7 Φεβρουαρίου 2013)

Το Συμπόσιο που οργάνωσε στη μνήμη του Κλεόβουλου Τσούρκα το Ίδρυμα Μελετών Χερσονήσου του Αίμου της Θεσσαλονίκης στις 21-25 Οκτωβρίου 1970 με αντικείμενο ένα ευαίσθητο τότε θέμα προσέγγισης, την *Εποχή των Φαναριωτών*, έδωσε την ευκαιρία στους νεότερους έλληνες ιστορικούς ερευνητές να γνωρίσουν από κοντά τους ρουμάνους καθιερωμένους ιστορικούς, αλλά και τους νεότερους συναδέλφους τους με τους οποίους και ανέπτυξαν δεσμούς φιλίας και συνεργασίας, ενίοτε πολύ στενούς δεσμούς, κατά τις επόμενες δεκαετίες. Σ' αυτούς ανήκει και η γνωστή ρουμάνο ιστορικός και νεοελληνίστρια Όλγα Cicanci.

Η Όλγα Cicanci, η οποία έφυγε από τη ζωή στις 7 Φεβρουαρίου 2013, σε ηλικία 72 ετών, υπήρξε φίλη και συνεργάτις του πάλαι ποτέ Κέντρου Νεοελληνικών Ερευνών. Τη συνέδεε μακρόχρονη φιλία με πολλά από τα παλαιά στελέχη του Κέντρου αλλά και με πολλούς άλλους συναδέλφους, ιστορικούς και νεοελληνιστές, του ευρύτερου ακαδημαϊκού χώρου. Τα τελευταία χρόνια της ζωής της, μέσα από τις θέσεις που κατείχε (καθηγήτρια στη Σχολή Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου καθώς και ιδρυτικό μέλος και Πρόεδρος, μετά την αποδημία της Κορνηλίας Ραραcostea-Danielorolu, το 1998, της Εταιρείας Ρουμάνων Νεοελληνιστών), υπήρξε μία αληθινή πρέσβειρα των νεοελληνικών σπουδών στη Ρουμανία με πλούσια δραστηριότητα. Ανοικτόκαρδη, ευπροσέγγιση, αλλά και απαιτητική στη συνεπή υπηρεσία της επιστήμης, αφιέρωσε τη ζωή της στην έρευνα και την πανεπιστημιακή διδασκαλία, όπου απέκτησε πολλούς μαθητές, τους οποίους περιέβαλε με μητρική στοργή και ενδιαφέρον για την πρόοδό τους, εμπνέοντάς τους ταυτόχρονα την αφοσίωση στο επιτελούμενο έργο τους: στους Έλληνες ερευνητές που κατέφευγαν στη συνδρομή της προσέφερε πάντοτε απλόχερα τη βοήθειά της.

Γεννήθηκε στην πόλη Cahul της Βεσσαραβίας (ανήκει σήμερα στη Δημοκρατία της Μολδαβίας), από μητέρα ελληνικής καταγωγής (οικογένεια Χαλικιά), της οποίας ο πατέρας εγκατέλειψε τη γενέτειρά του Κεφαλληνία, τον φθινόπωρο 19ο αιώνα, για τη Ρουμανία.

Αποφοίτησε από την Σχολή Ιστορίας του Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου (1963). Απέκτησε το διδακτορικό της δίπλωμα στις ιστορικές επιστήμες (1976), με μία πρωτοποριακή για την εποχή μελέτη: τις εμπορικές «κομπανίες» της Τρανσυλβανίας (των πόλεων Sibiu και Braşov) και το ευρωπαϊκό εμπόριο την

περίοδο 1636-1746 (*Companiile grecești din Transilvania și comerțul european în anii 1636–1746*). Έργο αναφοράς για την εμπορική δραστηριότητα στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τα εμπορικά δίκτυα, εκδόθηκε από τη Ρουμανική Ακαδημία, το 1981, και απέσπασε βραβείο από τον ίδιο φορέα.

Η επιστημονική της δραστηριότητα ξεκίνησε το 1962. Εργάστηκε σε δυο σημαντικούς ερευνητικούς φορείς του Βουκουρεστίου: καταρχήν στο Ινστιτούτο Ιστορίας "Nicolae Iorga" (1962-1969), έπειτα στο Ινστιτούτο Σπουδών Νοτιοανατολικής Ευρώπης (1969-1993). Το 1993 έγινε υφηγήτρια, μετά καθηγήτρια Ελληνικής Παλαιογραφίας και Ιστορίας στη Σχολή Αρχαικών Σπουδών, Αστυνομική Ακαδημία "Alexandru I. Cuza" του Βουκουρεστίου. Υπήρξε μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού *Hrisovul* (από το 1993).

Η Όλγα Căncăci άφησε πίσω της ένα σύνολο μελετών, περίπου 150, κυρίως στη ρουμανική, γαλλική και ελληνική γλώσσα. Τα ενδιαφέροντά της περιελάμβαναν τόσο τις εμπορικές δραστηριότητες και τα ανθρώπινα δίκτυα στον χώρο της Ν.Α. Ευρώπης, όσο και ζητήματα πνευματικών ανταλλαγών. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με το ζήτημα της ελληνικής διασποράς στη Ρουμανία και τα τελευταία χρόνια έφερε στο φως πλούσια στοιχεία για τον ελληνικό τύπο του 19ου αιώνα (*Presă de limbă greacă din România în veacul al XIX-lea*, Βουκουρέστι, Editura Omonia, 1995). Το πόνημα αυτό, που μετέφρασε πρόθυμα στα ελληνικά ο πρέσβης ε.τ. κ. Νικόλαος Διαμαντόπουλος, εκδόθηκε με τον αρ. 129 στη σειρά του ΚΝΕ.

Στο έργο της εγγράφονται και ορισμένες σημαντικές μεταφράσεις που φιλοτέχνησε από την ελληνική στη ρουμανική γλώσσα: η *Ιστορία της Ρουμανίας* του Δημητρίου Δανιήλ Φιλιππίδη (μετάφραση, εισαγωγική μελέτη και σχόλια, Εκδόσεις Pegasus Press, Βουκουρέστι 2004), η *Ριμάδια για τον Μιχαήλ Γενναίο* του Σταυρινού-Παλαμήδη (μετάφραση, πρόλογος και σημειώσεις, Εκδόσεις Ομόνοια, Βουκουρέστι 2004) και το σύγγραμμα του καθηγητή Πασχάλη Μ. Κιτρομηλίδη, *Νεοελληνικός Διαφωτισμός. Οι κοινωνικές και πολιτικές ιδέες*, Εκδόσεις Ομόνοια, Βουκουρέστι 2005. Δυστυχώς λόγω της βαθμιαίας επιδείνωσης της υγείας της δεν στάθηκε δυνατόν να πραγματοποιήσει τη μετάφραση βιβλίου της μιας από τις υπογράφουσες, κάτι που επιθυμούσε πολύ. Ανέκδοτη παρέμεινε και η πολύμοχθη μετάφραση της *Ιστορίας εκκλησιαστικών τε και πολιτικών πραγμάτων* του Αθανάσιου Κομνηνού Υψηλάντη (περί τις 1000 σελ.).

Στις λογοτεχνικές της μεταφράσεις εγγράφονται τα ακόλουθα: *Ανθολογία του νεοελληνικού διηγήματος* (Εκδόσεις Univērs, Βουκουρέστι 1975), *Το παλιό μας σπίτι* της Γαλάτειας Σαράντη (Εκδόσεις Univērs, Βουκουρέστι 1984), και *Κυπριακή Ψυχή. Ανθολογία κυπριακού διηγήματος* (Εκδόσεις Ομόνοια, Βουκουρέστι 1997).

Η Όλγα Căncăci, από τις τελευταίες σημαντικές νεοελληνίστριες της προηγούμενης γενιάς, αφήνει πίσω της άξιους συνεχιστές, τους μαθητές και τις μαθήτριάς της αλλά και μια πλειάδα ταλαντούχων νεότερων επιστημόνων. Σ' αυτούς περνά τώρα η σκυτάλη και το χρέος να κρατήσουν ζωντανή την παράδοση των ελληνο-ρουμανικών σχέσεων.

Λουκία Δροουλία – Άννα Ταμπάκη